

VASÁRNAP

KÉPES CSALÁDI HETI

AZ ERDÉLYI EV. REF. EGYHÁZKERÜLET „EGYHÁZI
ÉRTEKEZLET”-E TÁMOGATÁSÁVAL
SZERKESZTIK:

NAGY KÁROLY, VAJDA FERENCZ.
ref. theol. tanár, felelős szerk. sz.-lónai pap, fõmunkatárs.

Megjelenik minden

Elõf

Egy évre . . . 4 Kó
Félévre . . . 2 Kó

Az erdélyi ev. ref. Egyházi Értekezlet közgyûlése N.-Enyeden.

Nagy és szép nap volt ez az Értekezlet rövid élettörténetében. Szép, mint természeti nap, mert a komor napok után verõfényes napját tündököltette a Mindenható ismét az égen, megmutatta ezzel is, hogy szereti az õ igazáért harczoló, munkálkodó gyermekeit; nagy és szép volt ez, mint történeti nap, melyen az erdélyi egyházker. fényes történeti multjához újabb, dicsõsége emlékek fûzõdtek ismét. Még alig halványultak el a mult évi benyomások, melyeket az Értekezlet tagjai az elsõ nagy gyûlésekrõl, Székely-Udvarhelyrõl, hoztak el magukkal, ma a közgyûlés hódítása, tagjainak emléke újabb adatokkal bõvült, kellemes emlékekkel gyarapodott.

Nagy és szép volt e nap sok tekintetben. Megmutatta az erdélyi ev. ref. Értekezlet a maga impozáns megjelenésével is, hogy van benne életerõ, megvan benne az õsi buzgalom, a kitartás; megmutatta munkájában, meg szellemi, anyagi erejével, hogy az ellentábor örömrivalgása pusztulásunk felett, a „kicsinyhitûek” jajveszékése: még idõelõtti. Igen, mert a kálvini egyházban rendkívüli nagy õsi erõ rejlik s ha az utóbbi idõben alvófélben is volt: de hangosan hirdette e gyûlés is, hogy nem halt ki az õsi erõ belõle, csak egy kedvezõ pillanat kell s az alvó oroszán felébred ismét a világot alkotó munkák elvégzésére.

rendkívül kedves és te-
karnak, a mult év márcz.
ála méltán keltett általa
benést.

után a közönség a teme-
or nagyirú és tudományu
tanár emlékének adóz-
tott nagyszabásu em-

adó volt beszédének ama
theologia fennmaradásáért
telte Kovács Odóának, õ
on álló theol. akadémiával

ond — az ellenséges táma-
lakon... Ő kiüzdõti azok
hudottak. Végre csak egye-
tényben megrogatkozva,
a zászlót utolsó lehelletéig.
szemfedõ gyanánt. A Beth-
áriuma vele együtt mult ki
erõség romjai alá te-
szondy és Zrínyi.”

alatt hullott le a lepel a
granit oszlopról, melyet a
yelet emelt Kovács Odón

rat olvasható
kelykereszturi dr. Kovács

erje és megismertesse az is-
ltott, az Ur Jézus Krisztust.
óságban, a hol szinról-sziare

akor kezdõdött a diszebéd,
dúlégek és helybeliek mintegy
ette koncert volt, melyen Sz a-

Ezt hirdette nek, buzgólkodnak
nyeshbizonyosságot tette
egyházunk elõkelõ
mentálhassák. Besz-
nésõkkel bizonyított

örök életre van meg-
kol kapui sem veheti
éledett, midõn látta
napok mily fényes
eszméknek. Mily jó
sereglett ezreit, kik
anyaszentegyházunk
fáradtak, dolgoztak.

utakon halad, s szü-
haladjon még nagy-
vább is elõre. A leg-
talán — épen ma. M

kezdette ellenünk ism-
ma, midõn látjuk, n
elnyelõ habjai felett
életében egyaránt; r

ban, mint valaha e
reiket, tüzes üszköt
szítsák a felekezeti
rablás gyalázatos m

gel üzetik; ma, mi
felfegyverkezett elle-
s mindent, még az
tólünk; ma — nagy-
a ref. egyház társa-
vófélben levõ vallás-
költése; szükséges

it és úgy hallgatta az ért-
kor kaczagva rászólottam:
lgasd kis kölykõm, hisz'
szántalak!

et, ezt a kedves kis jószá-
legkedvesebb (mert leg-
ségemre szántam. Legyen
agy, fényes mi a világban,

egy szegény papnak az
a neve is Mózes és ezért
étõl fogva püspöknek. akit

mutattunk be elõször a
agy mamának kedves kis
mü fiucska. Hiába a nyol-

a portéka az egész familia
mymama felkapta az õlébe
zemeiben kiáltott fel:

y kár lett volna elmaradni!
en! Legyen ember belõle!
g jó Istenem! — röppent
a fohász.

en jó ünnepünk! Csak az a
nar elröppentek a napok.
üldõtek a a három diák iu
maradtunk és várjuk

met.